

Proměnné, paměť, typy

IB111 Základy programování
Radek Pelánek

2018

Rozcvička I

```
a = [3, 1, 7]
print(sorted(a))
print(a)
b = [4, 3, 1]
print(b.sort())
print(b)
```

Rozcvička II

```
a = ["magic"]  
a.append(a)  
print(a[1][1][1][1][1][0][1][0][0][0])
```

„důležité technické detaily“

- globální a lokální proměnné
- reprezentace dat v paměti, kopírování
- předávání parametrů funkcím
- typy

základní témata obecně důležitá
detaily specifické pro Python

Varování: Dnešní programy jsou vesměs „úchylné“.

- minimalistické ukázky důležitých jevů
- nikoliv pěkný, prakticky používaný kód

Vizualizace použité ve slidech:

<http://www.pythontutor.com>

Odkazy na dnešní ukázky:

<https://www.fi.muni.cz/~xpelane/IB111/tutor-codes.html>

Doporučeno projít si interaktivně.

Názvy proměnných – konvence

- konstanty – velkými písmeny
- běžné proměnné:
 - smysluplná slova
 - víceslovné názvy: `lower_case_with_underscores`
- krátké (jednopísmenné) názvy:
 - indexy
 - souřadnice: `x`, `y`
 - pomocné proměnné s velmi lokálním využitím

Globální proměnné

- definovány globálně (tj. ne uvnitř funkce)
- jsou viditelné kdekoli v programu

Lokální proměnné

- definovány uvnitř funkce
- jsou viditelné jen ve své funkci

Rozsah proměnných obecněji

- proměnné jsou viditelné v rámci svého „rozsahu“
- rozsahem mohou být:
 - funkce
 - moduly (soubory se zdrojovým kódem)
 - třídy (o těch se dozvíme později)
 - a jiné (závisí na konkrétním jazyce)

relevantní terminologie: „namespace“, „scope“

Globální a lokální proměnné

```
a = "This is global."
```

```
def example1():  
    b = "This is local."  
    print(a)  
    print(b)
```

```
example1()    # This is global.  
              # This is local.  
print(a)      # This is global.  
print(b)      # ERROR!  
# NameError: name 'b' is not defined
```

Globální a lokální proměnné

Python 3.6

```
1 a = "This is global."  
2  
3 def example1():  
4     b = "This is local."  
5     print(a)  
6     print(b)  
7  
8 example1() # This is global.  
9           # This is local.  
10 print(a) # This is global.  
11 print(b) # ERROR!
```

[Edit code](#) | [Live programming](#)

Print output (drag lower right corner to resize)

This is global.

Frames

Objects

Global frame

a "This is global."

example1

example1

b "This is local."

function
example1()

Globální a lokální proměnné

vytváříme novou lokální proměnnou, neměníme tu globální

```
a = "Think global."  
  
def example2():  
    a = "Act local."  
    print(a)  
  
print(a)      # Think global.  
example2()   # Act local.  
print(a)      # Think global.
```

Globální a lokální proměnné

Python 3.6

```
1 a = "Think global."  
2  
3 def example2():  
→ 4     a = "Act local."  
→ 5     print(a)  
6  
7 print(a)    # Think global.  
8 example2() # Act local.  
9 print(a)    # Think global.
```

[Edit code](#) | [Live programming](#)

st executed

cute

› set a breakpoint; use the Back and Forward buttons to jump there.

Print output (drag lower right corner to resize)

Think global.

Frames

Objects

Global frame

a "Think global."

example2

function
example2()

example2

a "Act local."

Globální a lokální proměnné

Jak měnit globální proměnné?

```
a = "Think global."  
  
def example3():  
    global a  
    a = "Act local."  
    print(a)
```

```
print(a)      # Think global.  
example3()   # Act local.  
print(a)      # Act local.
```

Lokální proměnné: deklarace

lokální proměnná vzniká, pokud je přiřazení **kdekoli uvnitř funkce**

```
a = "Think global."  
def example4(change_opinion=False):  
    print(a)  
    if change_opinion:  
        a = "Act local."  
        print("Changed opinion:", a)
```

```
print(a)      # Think global.  
example4()   # ERROR!
```

```
# UnboundLocalError: local variable 'a' referenced before  
# assignment
```

Globální a lokální proměnné: příklad

```
a = 5
```

```
def test1():  
    print(a)
```

```
def test2():  
    print(a)  
    a = 8
```

```
test1() # 5
```

```
test2() # UnboundLocalError
```


Rozsah proměnných: for cyklus

- rozsah proměnné v Pythonu není pro „dílčí blok kódu“, ale pro celou funkci (resp. globální kód)
- častá chyba (záludný překlep): proměnná for cyklu použita po ukončení cyklu

—

```
n = 9
for i in range(n):
    print(i)
if i % 2 == 0:
    print("I like even length lists")
```

Globální a lokální proměnné

- proměnné interně uloženy ve slovníku
- výpis: `globals()`, `locals()`

```
def function():  
    x = 100  
    s = "dog"  
    print(locals())
```

```
a = [1, 2, 3]  
x = 200  
function()  
print(globals())
```

Globální a lokální proměnné

Doporučení:

- vyhýbat se globálním proměnným
- pouze ve specifických případech, např. globální konstanty

Proč?

- horší čitelnost kódu
- náročnější testování
- zdroj chyb

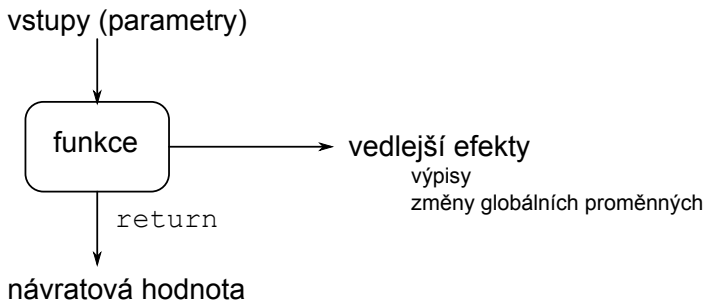
obecně: „lokalita kódu“ je užitečná

Globální proměnné: alternativy

- předávání parametrů funkcím a vracení hodnot z funkcí
- objekty (probereme později)
- a další (nad rámec předmětu): statické proměnné (C, C++, Java, ...), návrhový vzor Singleton, ...

příklad: herní plán

Připomenutí z dřívější přednášky

Funkce bez vedlejších efektů

„čistá funkce“ = funkce bez vedlejších efektů

Reklama

Čisté funkce jsou vaši přátelé!

- ladění
- modularita
- přemýšlení o problému
- čitelnost kódu

Funkce: vedlejší efekty

- změna měnitelných parametrů
 - OK, ale nemíchat s návratovou hodnotou, vhodně pojmenovat, dokumentovat
- změna globálních proměnných (které nejsou parametry)
 - většinou cesta do pekla
- změna stavu systému (libovolné „výpisy“, zápis do souboru, databáze, odeslání na tiskárnu, ...)
 - nutnost, ale nemíchat chaoticky s výpočty

Proměnné v různých jazycích

- pojmenované místo v paměti
- odkaz na místo v paměti (*Python*)
- kombinace obou možností

Přiřazení

- proměnné ve stylu C: změna obsahu paměti
- proměnné ve stylu Pythonu: změna odkazu na jiné místo v paměti

Proměnné a paměť

```
int a, b;
```

```
a = 1;
```



```
a = 2;
```



```
b = a;
```


Jazyk C

Proměnné jako hodnoty

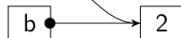
```
a = 1;
```



```
a = 2;
```



```
b = a;
```


Jazyk Python

Proměnné jako odkazy

Proměnné a paměť

funkce `id()` – vrací „identitu“ objektu (\pm adresa v paměti)

```
a = 1000  
b = a
```

```
print(a, b)  
print(id(a), id(b))
```

```
b += 1
```

```
print(a, b)  
print(id(a), id(b))
```

```
a = [1]  
b = a
```

```
print(a, b)  
print(id(a), id(b))
```

```
b.append(2)
```

```
print(a, b)  
print(id(a), id(b))
```

Rovnost vs. „stejná identita“

```
a = [1, 2, 3]
b = [1, 2, 3]
print(a == b)           # True
print(id(a) == id(b))  # False
```

operátor is – stejná identita

Předávání parametrů funkcím

- hodnotou (call by value)
 - předá se hodnota proměnné (kopie)
 - standardní v C, C++, apod.
- odkazem (call by reference)
 - předá se odkaz na proměnnou
 - lze použít v C++
- jiné možnosti (jménem, hodnotou-výsledkem, ...)
- jazyk Python: něco mezi voláním hodnotou a odkazem
 - podobně funguje např. Java
 - někdy nazýváno *call by object sharing*

Předávání parametrů funkcím

Předávání parametrů hodnotou

- parametr je vlastně lokální proměnná
- funkce má svou vlastní lokální kopii předané hodnoty
- funkce nemůže změnit hodnotu předané proměnné

Předávání parametrů odkazem

- nepředává se hodnota, ale odkaz na proměnnou
- změny parametru jsou ve skutečnosti změny předané proměnné

Předávání parametrů: příklad v C++

```
#include <iostream>

void test(int a, int& b) {
    a = a + 1;
    b = b + 1;
}

int main() {
    int a = 1;
    int b = 1;
    std::cout << "a: " << a << ", b: " << b << "\n";
    test(a, b);
    std::cout << "a: " << a << ", b: " << b << "\n";
}
```

Předávání parametrů v Pythonu

- paramater drží odkaz na předanou proměnnou
- změna parametru změní i předanou proměnnou
- pro *neměnitelné typy* tedy v podstatě funguje jako předávání hodnotou
 - čísla, řetězce, ntice (tuples)
- pro *měnitelné typy* jako předávání odkazem
 - pozor: přiřazení znamená změnu odkazu

Připomenutí:

- neměnitelné typy: int, str, tuple, ...
- měnitelné typy: list, dict, ...

Předávání parametrů: ukázky

číselný parametr je neměnitelný, toto nic neprovede

—

```
def update_param_int(x):  
    x = x + 1
```

```
a = 1  
print(a) # 1  
update_param_int(a)  
print(a) # 1
```


Předávání parametrů: ukázky

seznam je měnitelný, změna se projeví i mimo funkci

```
def update_param_list(x):  
    x.append(3)
```

```
a = [1, 2]  
print(a) # [1, 2]  
update_param_list(a)  
print(a) # [1, 2, 3]
```

Předávání parametrů: ukázky

odkaz se změní na nový seznam, původní je nezměněn –
změna se neprojeví mimo funkci

```
def change_param_list(x):  
    x = [1, 2, 3]
```

```
a = [1, 2]  
print(a) # [1, 2]  
change_param_list(a)  
print(a) # [1, 2]
```

Předávání parametrů: kvíz

```
def test(s):  
    s.append(3)  
    s = [42, 17]  
    s.append(9)  
    print(s)
```

```
t = [1, 2]  
test(t)  
print(t)
```

Předávání parametrů: vizualizace

Python 3.6

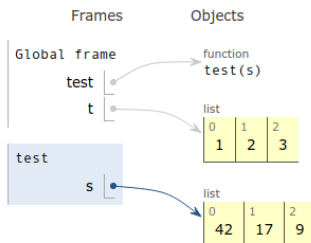
```
1 def test(s):  
2     s.append(3)  
3     s = [42, 17]  
→ 4     s.append(9)  
→ 5     print(s)  
6  
7 t = [1, 2]  
8 test(t)  
9 print(t)
```

[Edit code](#) | [Live programming](#)

ted

⚠ breakpoint; use the Back and Forward buttons to jump there.

Print output (drag lower right corner to resize)

Práce s parametry: příklad

```
def change_list(alist, value):  
    alist.append(value)
```

```
def return_new_list(alist, value):  
    newlist = alist[:]  
    newlist.append(value)  
    return newlist
```

Předávání parametrů: příklad +=

Operátor +=

různé chování pro neměnné typy a pro seznamy

```
def increment(x):  
    print(x, id(x))  
    x += 1  
    print(x, id(x))
```

```
p = 42  
increment(p)  
print(p, id(p))
```

```
def add_to_list(s):  
    print(s, id(s))  
    s += [1]  
    print(s, id(s))
```

```
t = [1, 2, 3]  
add_to_list(t)  
print(t, id(t))
```

Předávání parametrů: += a =

Pozor na rozdíl mezi = a += u seznamů

```
def add_to_list1(s):  
    print(s, id(s))  
    s += [1]  
    print(s, id(s))
```

```
t = [1, 2, 3]  
add_to_list1(t)  
print(t)
```

```
# [1, 2, 3, 1]
```

```
def add_to_list2(s):  
    print(s, id(s))  
    s = s + [1]  
    print(s, id(s))
```

```
t = [1, 2, 3]  
add_to_list2(t)  
print(t)
```

```
# ???
```

Předávání parametrů: vizualizace

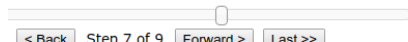
Python 3.6

```
1 def add_to_list2(s):  
2     print(s, id(s))  
3     s = s + [1]  
4     print(s, id(s))  
5  
6 t = [1, 2, 3]  
7 add_to_list2(t)  
8 print(t)
```

[Edit code](#) | [Live programming](#)

cutted

breakpoint; use the Back and Forward buttons to jump there.

Print output (drag lower right corner to resize)

```
[1, 2, 3] 140385100337672
```

Frames

Objects

Global frame

add_to_list2

t

add_to_list2

s

function

add_to_list2(s)

list

0	1	2
1	2	3

list

0	1	2	3
1	2	3	1

Kahoot: Program A

```
a = 1
b = [1, 2, 3]

def test():
    a = 5
    b[0] = 5

test()
print(a, b[0])
```

Kahoot: Program B

```
def test(b):  
    b.append(3)  
    b = [4, 5]  
    b.append(6)  
  
a = [1, 2]  
test(a)  
print(a)
```

Předávání výsledků funkcí

funkce mají:

- libovolný počet parametrů
- právě jeden výstup (`return x`)

Co když chceme z funkce vrátit více hodnot?

Elementární příklad: dělení se zbytkem

Předávání více výsledků

Jak předat více výsledků?

- n-tice (možno zapisovat i bez závorek)

—

```
def division_with_remainder(a, b):  
    return a // b, a % b
```

```
div, mod = division_with_remainder(23, 4)
```

Předávání více výsledků

Jak předat více výsledků?

- slovník („pojmenované“ výstupy)

—

```
def division_with_remainder(a, b):  
    return {"div": a // b, "mod": a % b}
```

```
result = division_with_remainder(23, 4)  
print(result["div"], result["mod"])
```

Kopírování objektů

Vytvoření aliasu `b = a`

- odkaz na stejnou věc

Mělká kopie `b = a[:]` nebo `b = list(a)`

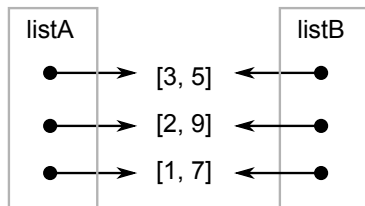
- vytváříme nový seznam, ale prvky tohoto seznamu jsou aliasy
- obecně i pro jiné typy než seznamy (knihovna `copy`)
 - `b = copy.copy(a)`

Hluboká kopie

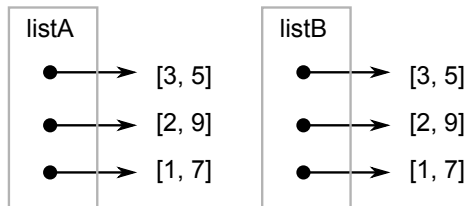
- kompletní kopie všech dat
- obecné řešení (opět knihovna `copy`)
 - `b = copy.deepcopy(a)`

Kopírování objektů

mělká kopie

hluboká kopie

Příklad

```
import copy
a = [[3, 5], [2, 9], [1, 7]]
b = a
c = a[:]
d = copy.deepcopy(a)
a[0][0] = 100
print(b[0][0], c[0][0], d[0][0])
a[0] = [200, 200]
print(b[0][0], c[0][0], d[0][0])
```

Datové typy určují:

- význam dat
- operace, které lze s daty provádět
- hodnoty, kterých mohou data nabývat

Typy v Pythonu

- bool
- int, float, complex – číselné typy
- str – řetězec
- list – seznam
- tuple – n-tice
- dict – slovník
- set – množina

(výběr nejdůležitějších)

Typy: kvíz

```
print(type(3))  
print(type(3.0))  
print(type(3==0))  
print(type("3"))  
print(type([3]))  
print(type((3,0)))  
print(type({3:0}))  
print(type({3}))
```

Typy: kvíz

```
type(3)           # <class 'int'>
type(3.0)         # <class 'float'>
type(3==0)        # <class 'bool'>
type("3")         # <class 'str'>
type([3])         # <class 'list'>
type((3,0))       # <class 'tuple'>
type({3:0})       # <class 'dict'>
type({3})         # <class 'set'>
```

Typy: měnitelnost

- neměnitelné (immutable):
bool, int, float, str, tuple
- měnitelné (mutable):
list, dict, set

Příklady, kde důležité:

- změna indexováním
- předávání parametrů funkcím
- indexování slovníku

- None – jedinečná hodnota typu `NoneType`
- význam: „prázdné“, „žádná hodnota“
- využití: např. defaultní hodnota parametrů funkcí
- implicitní návratová hodnota z funkcí (pokud nepoužijeme `return`)

Pravdivostní hodnota

```
if value:  
    print("foo")
```

Pro které z těchto hodnot value se vypíše foo?

True, False, 3, 0, 3.0, -3, [3], [], "3", "",
None

Pravdivostní hodnota

test je úspěšný ("true") vždy, kromě následujících případů:

- konstanty: `None`, `False`
- nulové hodnoty u numerických typů: `0`, `0.0`, `0j`
- prázdné sekvence (nulová délka měřená pomocí `len`): `""`, `[]`, `()`,

(mírně zjednodušeno, např. u objektů může být komplikovanější)

Dynamická kontrola typů

- `type(x)` – zjištění typu
- `isinstance(x, t)` – test, zda je proměnná určitého typu

```
values = [3, 8, "deset", 4, "dva", "sedm", 6]
s = 0
for value in values:
    if isinstance(value, int):
        s += value
    else:
        print("Not int:", value)
print("Sum of ints:", s)
```

Typová anotace

- Python používá dynamické typování
 - výhody: stručný, flexibilní kód
 - nevýhody: náročnější ladění, uvažování o problémech, čitelnost
- typové anotace (type hints):
 - volitelné, neovlivňují běh programu
 - možnost statické kontroly (např. mypy)
 - integrace v některých IDE

```
def greeting(name: str) -> str:  
    return "Hello " + name
```

Načítání vstupu od uživatele: input

```
x = input("Give me a large number:")  
x = int(x)  
print("My number is larger:", x+1)
```

- input vrací řetězec
- typicky nutno přetypovat
- Python2: odlišné chování (input, raw_input)

- Co když uživatel zadá místo čísla "deset"?
- častý přístup: doufat, že se to nestane
- základní přístup: důsledně před každou operací kontrolovat vstupy
 - u složitějších programů nepřehledné
- sofistikovanější přístup: výjimky

```
try:
    x = input("Give me a large number:")
    x = int(x)
    print("My number is larger:", x+1)
except ValueError:
    print("Sorry, that is not a valid number")
```

Nad rámeček tohoto kurzu.

- představa o reprezentaci v paměti je potřeba
- globální, lokální proměnné
- předávání parametrů funkcím
- mělká vs. hluboká kopie
- typy, měnitelné, neměnitelné